

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

92598

19

1947

TEMELJNI ZAKON PREKRŠKIH

IZDAJA URADNEGA LISTA FLRJ

**ZBIRKA ZAKONOV
FLRJ**

ŠT. 19

IZDAJA URADNEGA LISTA FLRJ)

**TEMELJNI ZAKON
O
PREKRŠKIH**

1 9 4 7

92598

TEMELJNI ZAKONI
DREKŠKIH

92598

6

1249/

1948

7

4

Q

1

NAMESTO PREDGOVORA

Za predlog temeljnega zakona o prekrških je zvezni minister za notranje zadeve podal pred Ljudsko skupščino FLRJ tole obrazložitev:

I

Z nastankom naše nove države je prenehal veljati ves tisti konglomerat pravnih predpisov o prekrških, ki so veljali v stari Jugoslaviji, bili obseženi v raznih aktih, po večini še iz preteklega stoletja, ter veljali na posameznih njenih območjih. Kot izraz policijskega pojmovanja narave prekrškov in namena njihovega kaznovanja so ti predpisi imeli namen, varovati stari družbeni red. Zato sploh ni bilo postavljeno vprašanje, da bi se mogla v novi državi sprejeti pravna pravila, ki jih obsegajo ti akti. Ker pa ni bilo novih predpisov, ki bi določali temeljna načela glede pravice državnih organov, da določajo prekrške, ter glede pristojnosti, upravnega kazenskega postopka ter vrst in mer upravnih kazni, so naše ljudske republike različno uredile ta vprašanja. Od tod izhaja potreba, da se omenjena vprašanja normirajo z zakonom enotno za vse državno ozemlje.

Tak zakon je zlasti potreben po izdaji ustave FLRJ, ki v šestem odstavku 28. člena postavlja načelo,

da smejo organi državne uprave kazni za prekrške izre-
kati samo v mejah, ki jih določa zakon. Res so sicer
z 38. členom osnovnega zakona o ljudskih odborih
ljudski odbori pooblašteni, da smejo predpisovati
upravne kazni za kršitve svojih predpisov. Vendar pa
s tem niso izčrpana vsa vprašanja v zvezi s prekrški.
Tako je ostalo neurejeno vprašanje, kateri drugi dr-
žavni organi imajo poleg ljudskih odborov pravico
določati prekrške in predpisovati upravne kazni, kakor
tudi samo vprašanje pristojnosti in upravnega kazen-
skega postopka glede prekrškov, ki jih določijo ljud-
ski odbori.

To praznino in pomanjkljivost našega pravnega si-
stema odpravlja predloženi temeljni zakon o prekrških.
Projekt določa državne organe, ki imajo pravico pred-
pisovati upravne kazni za kršitve svojih predpisov, do-
loča vrste in mere teh kazni, predpisuje upravni ka-
zenski postopek in normira druga vprašanja, ki priha-
jajo tu v poštev. Tako je uresničeno in obdelano ome-
njeno ustavno načelo ter so s tem odpravljene različ-
nosti, ki so bile doslej v tej pravni stvari med ljud-
skimi republikami.

II

Načrt temeljnega zakona o prekrških temelji v
glavnem na naslednjih načelih:

1) Prekrške smejo določati in zanje predpisovati
upravne kazni samo tisti državni organi, ki jim zakon
daje to pravico. Ker je prekršek po svoji naravi neznat-
nejša ali neznatna kršitev pravnega reda, je ta pravica
poleg organov državnih oblasti dana tudi določenim
organom državne uprave. Vendar pa načrt glede na to,
da gre pri prekrških za vprašanja, ki se tičejo vsakda-
njega življenja širokih ljudskih množic, ne daje te pra-

vice vsem organom državne uprave, temveč samo višjim, kakor so v njem navedeni. Ti upravni organi in pa organi državne oblasti, smejo predpisovati upravne kazni samo za kršitve svojih predpisov, ki jih izdajo v mejah svoje pristojnosti, in samo za območje svoje krajeve pristojnosti. Prav tako se prekrški zaradi svoje neznatne nevarnosti za družbo lahko določijo in zanje predpišejo kazni ne le z zakonom, temveč tudi z drugimi splošnimi predpisi.

2) V načrtu so določene vrste upravnih kazni, ki se smejo predpisovati za prekrške. Te kazni so milejše in ustrezajo naravi prekrška in stopnji njegove nevarnosti za družbo. Sprejeto je pravilo, da se za prekršek lahko predpiše tudi več kazni.

Ne morejo pa vsi državni organi, ki imajo pravico določati prekrške in predpisovati zanje upravne kazni, predpisovati vseh vrst kazni. V projektu je določeno, katere izmed teh vrst kazni smejo posamezni državni organi predpisovati. Tako se sme kazen izgona predpisati samo z zakonom, kazen odvzema prostosti, ki ne sme biti daljša od treh mesecev, le z zakonom in uredbo, medtem ko smejo kazen odvzema predmetov, s katerimi je bil storjen prekršek, predpisovati samo določeni višji organi državne oblasti in državne uprave.

Prav tako ne morejo vsi državni organi, ki imajo pravico predpisovati določene vrste kazni za prekršitev svojih predpisov, predpisovati enake mere take kazni. V načrtu so določene največje mere določenih vrst kazni, ki jih lahko predpišejo posamezni državni organi. Taka najvišja mera je poleg kazni odvzema prostosti določena tudi za kazen poboljševalnega dela, ki ne sme biti daljša od treh mesecev, in pa za denarno kazen.

Z zgoraj navedenimi določbami je sankcionirano načelo demokratske zakonitosti, ker nihče ne sme biti

kaznovan za prekršek, če ni s splošnim predpisom dejanje označeno za prekršek in če ni za tako dejanje predpisana kazen.

3) Projekt določa podlage odgovornosti za prekrške. Te podlage se ujemajo z podlagami odgovornosti za kaznivo dejanje, opravljene pa so v sklad s prekrški kot kršitvami pravnega reda, ki pomenijo neznatno nevarnost za družbo. Ko načrt določa, da se more prekršek storiti samo naklepno ali iz malomarnosti, predpisuje hkrati, da glede odgovornosti za prekršek v skladu z njegovo naravo zadostuje tudi malomarnost, kolikor ni z obveznimi predpisi drugače določeno. Izključena je odgovornost oseb, ki niso dopolnile 14 let, medtem ko se mladoletniki, ko dosežejo to starost, odgovorni za prekršek samo, če so duševno toliko razviti, da so se zavedali pomena svojega dejanja in imeli v oblasti svoje ravnanje. Pravne osebe so samo izjemoma odgovorne za prekršek, in sicer poleg njihovega predstavnika oziroma uslužbenca, ki je storil prekršek pri poslovanju v njenem imenu.

Tako je projekt sprejel in dosledno izvedel načelo subjektivne odgovornosti tudi za prekrške.

III

Projekt je razdeljen na tri dele, v katere je vsa tvarna razporejena pregledno in v logičnem redu, tako da sistematika načrta olajšuje proučevanje in uporabo njegovih predpisov.

Prvi del obsega splošna načela ter predpise o odgovornosti in upravnih kaznih. Ta načela in predpisi so v glavnem podani že zgoraj.

Drugi del načrta se nanaša na upravni kazenski postopek. V načrtu predpisani postopek se uporabi pri vseh prekrških in je samo z zakonom mogoče za posa-

mezne prekrške predpisati drugačen postopek. Pravila tega postopka so usmerjena za ugotovitev materialne resnice in pravilne uporabe upravnih kazni. Zagotovljena je hitrost in ekspeditivnost postopka, ki pa nista na škodo pravilni odločbi o prekršku, ki jo pristojni državni organ izda na podlagi proste presoje vsega dokaznega gradiva.

Upravni kazenski postopek vodi praviloma izvršilni odbor okrajnega ali mestnega (rajonskega) ljudskega odbora oziroma komisija, ki jo odbor odredi po predpisih samega načrta. Izjemoma sme postopek voditi tudi drug državni organ, vendar samo tedaj, če je tako določeno s tem ali kakim drugim zakonom ali uredbo.

Projekt uvaja tudi možnost posebne vrste postopka (mandatni postopek) za prekrške, za katere je določena denarna kazen do 50 dinarjev. V takem primeru sme državni organ s svojimi predpisi pooblastiti pripadnike narodne milice ali uslužbence inspekcijskih organov, da na samem kraju izterjajo denarno kazen od osebe, ki jo zalotijo pri samem prekršku. Če pa oseba, ki je storila prekršek, noče plačati take denarne kazni, se zoper njo izvede reden postopek.

Pravice državljanov so v postopku v največji meri zavarovane. Tako določa projekt, da se odločba o prekršku ne more izdati, preden se obdolženec ne zasliši. V upravnem kazenskem postopku morajo državni organi enako preiskati in presoditi tako okoliščine, ki obdolženca obremenjujejo, kakor tudi tiste, ki so mu v korist. Zoper odločbo o prekršku, ki jo izreče prvo-stopni organ, ima obdolženec pravico pritožbe na neposredno višji državni organ. Poleg tega imajo državni organi, višji od organa, ki je izdal odločbo o prekršku na prvi stopnji, pravico, v korist obdolženca

razveljaviti ali razglasiti za nično nezakonito ali nepravilno pravnomočno odločbo o prekršku. Ves čas, ko se vodi postopek, ostane obdolženec praviloma v prostosti, le v izjemnih, v načrtu določenih primerih, se sme pripreti, vendar pripor ne sme trajati več kot 24 ur. Tudi druga pravila in oblike postopka v celoti varujejo pravice obdolženca, mu omogočajo obrambo in zagotavljajo nepristranost in pravilno delo državnih organov, ki se udeležujejo postopka.

Tretji del načrta obsega predpise o izvršitvi upravnih kazni. Praviloma se odločba o prekršku izvrši, ko postane izvršna. Za izvršitev je pristojen organ, ki je odločal na prvi stopnji. Izjemoma izvršuje kazni odvzema prostosti in izgona odsek oziroma oddelek za notranje zadeve, ne glede na to, kateri državni organ je te kazni izrekel. Predpisana so tudi temeljna pravila za izvršitev posameznih vrst kazni, republiški ministri za notranje zadeve pa so pooblaščen, da izdajo natančnejše določbe o izvajanju upravnih kazni po splošnih načelih, ki jih da minister za notranje zadeve FLRJ.

Predloženi temeljni zakon o prekrških postavlja trden pravni sistem pri določanju in kaznovanju prekrškov, ki omogoča neovirano izvajanje aktov državnih organov. S tem se krepí naš novi družbeni red na podlagi ustavnosti, zakonitosti in popolnega demokratskega varstva državljskih pravic.

TEMELJNI ZAKON O PREKRŠKIH*

PRVI DEL

MATERIALNOPRAVNE DOLOČBE

I. poglavje

Temeljna načela

1. člen

Prekrški so tiste kršitve pravnega reda, določenega s pravnimi predpisi državnih organov Federativne ljudske republike Jugoslavije in ljudskih republik, za katere so zaradi njih neznatne nevarnosti za družbo predpisane upravne kazni.

2. člen

Prekrški se smejo določati in zanje predpisovati upravne kazni samo z zakonom, uredbami in drugimi pravnimi predpisi državnih organov, ki jim ta zakon daje to pravico.

3. člen

Poleg Ljudske skupščine FLRJ in ljudskih skupščin ljudskih republik smejo prekrške določati in upravne kazni predpisovati:

*Ta zakon je bil razglašen z ukazom Prezidija Ljudske skupščine FLRJ U. št. 2381 z dne 4. decembra 1947, objavljen pa je bil v 107. številki Uradnega lista FLRJ z dne 17. decembra 1947.

1) vlada FLRJ in vlade ljudskih republik s svojimi raztez
uredbami in odredbami; organ

2) člani vlade FLRJ, zvezna načrtna komisija, zvezna kontrolna komisija, Gospodarski svet pri vladi FLRJ ter komiteji pri vladi FLRJ s svojimi pravilniki in odredbami;

3) člani vlade, načrtna in kontrolna komisija ter komiteji pri vladi ljudske republike s svojimi pravilniki in odredbami v soglasju s predsednikom vlade ljudske republike; pre

4) ljudska skupščina Avtonomne pokrajine Vojvodine s svojimi odredbami in oblastni ljudski odbor Avtonomne kosovsko-metohijske oblasti s svojimi odloki,

5) ljudski odborj s svojimi odloki;

6) glavni izvršilni odbor ljudske skupščine avtonomne pokrajine s svojimi odredbami. dr
ur

4. člen

Državni organi iz prednjega člena smejo predpisovati upravne kazni za kršitve svojih predpisov, izdanih v mejah svoje pristojnosti, ki jim je določena z ustavo, zakoni in drugimi splošnimi predpisi.

Z zakonom ljudske republike se predpiše, v katerih zadevah iz svoje pristojnosti smejo predpisovati upravne kazni krajevni ljudski odbori.

Državni organi, ki imajo pravico predpisovati upravne kazni, ne morejo te pravice prenesti na nižje državne organe.

Okrajni, mestni (rajonski) in krajevni ljudski odbori ne morejo te pravice prenesti na svoj izvršilni odbor oziroma izvršilni organ.

5. člen

Krajevna veljavnost obveznih predpisov, s katerimi se določijo prekrški in predpišejo upravne kazni, se

razteza na območje, za katero ima pristojni državni organ pravico izdajati obvezne predpise.

6. člen

Upravne kazni so:

- 1) opomin,
- 2) ukor,
- 3) denarna kazen,
- 4) odvzem predmetov, s katerimi je bil storjen prekršek,
- 5) izgon,
- 6) poboljševalno delo do treh mesecev,
- 7) odvzem prostosti do treh mesecev.

Z zakonom in uredbo se smejo predpisati tudi drugi prisilni upravni ukrepi. Vlada FLRJ predpiše z uredbo splošna načela o teh ukrepih.

7. člen

Za prekršek se sme predpisati tudi več kazni.

8. člen

Kazni opomina in ukora smejo predpisati vsi državni organi, ki imajo pravico predpisovati upravne kazni.

9. člen

Denarno kazen smejo predpisati:

- 1) krajevni in rajonski ljudski odbori do 500 dinarjev;
- 2) okrajni in mestni ljudski odbori do 2000 dinarjev;
- 3) oblastni ljudski odbor, ljudski odbori velikih mest s posebnim položajem, ljudski odbor avtonomne oblasti in glavni izvršilni odbor ljudske skupščine avtonomne pokrajine do 5000 dinarjev;

4) ljudska skupščina avtonomne pokrajine, člani vlade FLRJ, zvezna načrtna komisija, zvezna kontrolna

komisija, Gospodarski svet pri vladi FLRJ in komiteji pri vladi FLRJ kakor tudi člani vlade, načrtna in kontrolna komisija ter komiteji pri vladah ljudskih republik do 20.000 dinarjev;

5) vlada FLRJ in vlade ljudskih republik do 50.000 dinarjev ali pa v sorazmernem ali podobnem razmerju do določene osnove.

10. člen

Denarne kazni zaradi prekrškov po zveznih zakonih se stekajo v korist zveznega proračuna, po vseh drugih predpisih pa v korist proračuna tistega državnega organa, ki je denarno kazen predpisal.

11. člen

Kazen poboljševalnega dela smejo predpisati:

- 1) krajevni in rajonski ljudski odbori do 10 dni;
- 2) okrajni in mestni ljudski odbori do 20 dni;
- 3) oblastni ljudski odbor, ljudski odbori velikih mest s posebnim položajem, ljudski odbor avtonomne oblasti in glavni izvršilni odbor ljudske skupščine avtonomne pokrajine do enega meseca;

4) ljudska skupščina avtonomne pokrajine, člani vlade FLRJ, zvezna načrtna komisija in zvezna kontrolna komisija, Gospodarski svet pri vladi FLRJ in komiteji pri vladi FLRJ kakor tudi člani vlade, načrtna in kontrolna komisija ter komiteji pri vladah ljudskih republik do dveh mesecev;

5) vlada FLRJ in vlade ljudskih republik do treh mesecev.

12. člen

Kazen odvzema predmetov, s katerimi je bil storjen prekršek, smejo predpisati oblastni ljudski odbor, ljudski odbori velikih mest s posebnim položajem, ljud-

iteji
ron-
pu-
ski odbor avtonomne oblasti, ljudska skupščina avtonomne pokrajine, članj vlade ljudske republike in člani vlade FLRJ, vlade ljudskih republik in vlada FLRJ.

13. člen

000
rju
Kazen izgona se sme predpisati samo z zakonom, kazen odvzema prostosti pa z zakonom in uredbo.

14. člen

o-
h
-
Če se po storjenem prekršku spremeni obvezni predpis, s katerim je predpisana upravna kazen, se uporabi milejši predpis.

II. poglavje

Odgovornost za prekrške

15. člen

Ni odgovoren, kdor stori prekršek v trajni ali začasni duševni bolezni ali začasni duševni motnji ali duševni zaostalosti; če se zaradi takega stanja ni zavedal pomena svojega dejanja ali če ni imel v oblasti svojega ravnanja. Za prekršek, storjen v pijanosti, je storilec odgovoren.

Zoper tistega, ki je bil ob storitvi prekrška duševno zdrav, pa je pred odločbo o kazni duševno zbolel, se kazen ne izreče, dokler traja tako stanje.

16. člen

Ni odgovoren za prekršek, kdor še ni dopolnil štirinajst let.

Taka oseba se izroči staršem ali skrbstvenemu organu, da uporabijo vzgojne ukrepe.

17. člen

Odgovoren je za prekršek mladoletnik, ki je bil

ob storitvi dejanja star štirinajst let in duševno toliko razvit, da se je zavedal pomena svojega dejanja in imel v oblasti svoje ravnanje.

Glede na naravo prekrška in osebne lastnosti mladoletnika, ki je že dopolnil štirinajst let, sme državni organ odločiti, da se postopek zoper njega ustavi in mladoletnik izroči staršem ali skrbstvenemu organu, da uporabijo vzgojne ukrepe.

Za prekrške, ki jih storijo mladoletni učenci osnovnih sedemletnih in drugih podobnih šol, se izročijo šolskim organom, da jih kaznujejo po šolskih disciplinskih predpisih.

Zoper mladoletnika se ne sme izreči kazen odvzema prostosti, kazen poboljševalnega dela pa samo zoper mladoletnika, ki je že dopolnil šestnajst let.

18. člen

Kdor storí prekršek po ukazu drugega, kateremu je podrejen, sme biti oproščen kazni, če po naravi svojega razmerja do njega ni mogel odreči izvršitve njegovega ukaza.

19. člen

Pravna oseba se sme za prekršek kaznovati z opominom, ukorom, denarno kaznijo ali z odvzemom predmetov, s katerimi je bil storjen prekršek.

Poleg pravne osebe se kaznuje s predpisano kaznijo tudi njen predstavnik oziroma uslužbenec, ki je storil prekršek pri poslovanju v njenem imenu.

20. člen

Prekršek je mogoče storiti samo z naklepom ali iz malomarnosti.

Za odgovornost zadostuje storilčeva malomarnost, kolikor ni z obveznimi predpisi določeno drugače.

Prekršek je storjen z naklepom, če se je storilec

zavedal protipravnosti svojega dejanja.

Prekršek je storjen iz malomarnosti, če se storilec sicer ni zavedal protipravnosti svojega dejanja, pa bi se bil po okoliščinah mogel in moral zavedati.

21. člen

Ni odgovoren za prekršek, kdor je bil ob njegovi storitvi v zmoti, ker je napačno mislil, da so podane okoliščine, v katerih bi bilo to dejanje dopustno, če bi bile zares podane.

22. člen

Neznanje obveznih predpisov, s katerimi so določeni prekrški, ne opravičuje.

23. člen

Ni odgovornosti za prekršek, storjen v stanju sile.

III. poglavje

Čas, kraj in oblike storitve prekrška

1) Čas in kraj

24. člen

Prekršek je storjen tedaj, ko je storilec delal ali bi bil moral delati, ne glede na to, kdaj je nastala posledica.

25. člen

Prekršek je storjen na kraju, kjer je storilec delal oziroma bi bil moral delati, ne glede na to, kje je nastala posledica.

2) Poskus in udeležba

26. člen

Kdor je storitev naklepne prekrška začel, pa ga ni dokončal, je odgovoren samo tedaj, kadar je s prav-

nim predpisom, s katerim je določen prekršek, predpisana upravna kazen tudi za poskus.

27. člen

Kdor drugega naklepoma zapelje, da stori prekršek, je odgovoren, kakor da bi ga bil sam storil.

Kdor drugemu naklepoma pomaga pri storitvi prekrška, zlasti s tem: da mu da nasvet, navodila ali na razpolago sredstva ali odstrani ovire za storitev prekrška ali pa s tem, da vnaprej obljubi prikriti storilca ali sledove prekrška, je odgovoren za prekršek, kakor da bi ga bil sam storil.

28. člen

Zapeljivec in pomagač se ne kaznujeta, če preprečita vsako posledico prekrška.

IV. poglavje

Upravne kazni

1) Uporaba kazni

29. člen

Upravne kazni se uporabljajo zato, da vzgojno vplivajo na storilca in druge državljane glede pravilnega razmerja do obveznih predpisov državnih organov in do dela v skupnosti, da se obvaruje zakonitost in pravilna uporaba splošnih obveznih predpisov ter da se storilec in druge osebe odvrnejo od prekrškov.

30. člen

Zoper storilca prekrška se smejo izreči samo tiste kazni, ki jih imajo predpisi, s katerimi je določen prekršek.

31. člen

Z opominom ali ukorom se storilec opozori na škodljivost prekrška ter opomni, naj se v prihodnje varuje prekrškov.

Kazen ukora se sme v sporazumu z višjim organom v ožjem ali širšem krogu objaviti, če je to posebno potrebno zaradi preprečevanja prekrškov.

32. člen

Denarna kazen ne sme biti manjša od 10 dinarjev.

Denarna kazen se izreče praviloma glede na storilčevo gmotno stanje.

V odločbi o prekršku se določi tudi rok za plačilo denarne kazni, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od štirinajstih dni, računajoč od dneva, ko je odločba o prekršku postala pravnomočna.

Če kaznovani ne plača denarne kazni v določenem roku, se mu spremeni v kazen poboljševalnega dela oziroma odvzema prostosti, če je kaznovani za delo nesposoben. Za en dan poboljševalnega dela se računa 50 dinarjev, za en dan odvzema prostosti pa 150 dinarjev denarne kazni. Če kaznovani plača del denarne kazni, se mu ostanek spremeni v kazen poboljševalnega dela oziroma odvzema prostosti. Če kaznovani plača še ostanek denarne kazni, se izvrševanje kazni poboljševalnega dela oziroma odvzema prostosti ustavi.

Če bi se s spremembo denarne kazni v kazen poboljševalnega dela oziroma odvzema prostosti presegla največja mera teh dveh kazni, ki se sme predpisati po tem zakonu, se denarna kazen spremeni v največjo kazen poboljševalnega dela oziroma odvzema prostosti, ki se sme predpisati za prekršek.

Po smrti kaznovanega se denarna kazen ne izterja.

33. člen

Kazen odvzema predmetov, s katerimi je bil storjen prekršek, je v tem, da se ti predmeti odvzamejo v korist države.

34. člen

S kaznijo izгона se kaznovanemu prepove bivanje v njegovem prebivališču. Kaznovanemu se sme odrediti prisilno bivanje v določenem kraju s prepovedjo, da tega kraja ne sme zapuščati, ali pa brez take prepovedi.

35. člen

Kazen izгона ne sme biti krajša od enega meseca in ne daljša od šestih mesecev.

36. člen

Kazen poboljševalnega dela ne sme biti krajša od enega dneva in ne daljša od treh mesecev.

Če se kazen poboljševalnega dela izreče zoper osebo, ki je nesposobna za delo, se ji spremeni v kazen odvzema prostosti, računajoč tri dni poboljševalnega dela za en dan odvzema prostosti.

37. člen

Kazen odvzema prostosti ne sme biti krajša od enega dneva in ne daljša od treh mesecev.

2) Odmera kazni

38. člen

Pri odmeri upravne kazni se upoštevajo družbi nevarni pomen dejanja in njegove posledice, vedenje storilca ter njegovo prizadevanje, da bi odvrnil posledice prekrška.

39. člen

Če je državnemu organu prepuščena izbira med

dvema ali več vrstami predpisanih kazni, se hujša vrsta izreče tedaj, če ima prekršek hujše posledice ali če kaže na večjo nevarnost storilca.

40. člen

Če je storilec storil dejanje, v katerem se steka več prekrškov, se kazen določi po tistem predpisu, ki predpisuje najstrožjo kazen, pri neenakih vrstah kazni pa najhujšo vrsto kazni.

41. člen

Namesto predpisane denarne kazni ali kazni poboljševalnega dela se smeta izreči opomin ali ukor, in sicer: opomin, če ni imel prekršek nobenih škodljivih posledic;

ukor v posebno lahkih primerih, če je imel prekršek očitno neznatne posledice

42. člen

Namesto predpisane kazni odvzema prostosti se sme izreči kazen poboljševalnega dela ali denarna kazen, če prekršek ni imel hujših posledic.

43. člen

Pri odmeri upravne kazni veljajo za obteževalne okoliščine zlasti:

1) če je bil prekršek storjen z namenom, ovirati uradno osebo pri opravljanju njene dolžnosti ali jo omalovaževati;

2) če je prekršek naperjen zoper državno premoženje;

3) če je prekršek storil kdo ki je bil že obsojen zaradi kaznivih dejanj;

4) če je bil prekršek storjen iz koristoljubja ali iz drugih nizkotnih nagibov;

5) če je bil prekršek storjen v povratku.

V povratku je tisti, ki pred pretekom šestih mesecev po prestani, zastaranj ali odpuščenj upravni kazni spet stori hujši prekršek

44. člen

Pri odmeri upravne kazni veljajo za olajševalne okoliščine zlasti:

1) če je bil prekršek storjen s prekoračenjem stanja sile;

2) če je bil prekršek storjen v stanju zmanjšane prištevnosti, razen če je bila vzrok za to pijanost;

3) če je storilec odvrnil posledice svojega dejanja ali storil ukrepe za njih odvrnitev;

4) če je bil prekršek storjen pod pritiskom grožnje, sile ali pa zaradi službene ali kake druge podrejenosti;

5) če je bil prekršek storjen v hudem razburjenju ali zaradi nezakravljenega izzivanja;

6) če je bil prekršek storjen v stiski ali zaradi tega, ker je storilec zašel v težke razmere;

7) če je bil prekršek storjen zaradi slučajnih okoliščin.

3) Ugasnitev kazni

a) Zastaranje

45. člen

Pravica do pregona prekrška zastara v enem letu, računajoč od dneva, ko je bil prekršek storjen.

Zastaranje se prekine z vsakim dejanjem pristojnega državnega organa, ki ima namen, pregonjati storilca prekrška. Z vsako prekinitevijo začne teči zastaranje znova, vendar pa po preteku dveh let od dneva, ko je bil prekršek storjen, pravica do pregona v vsakem primeru zastara.

46. člen

Pravica do izvršitve upravne kazni zastara v enem letu, računajoč od dneva, ko je postala odločba o kazni pravnomočna.

Zastaranje pravice do izvršitve upravne kazni se prekine z vsakim dejanjem pristojnega državnega organa, ki meri na izvršitev kazni. Z vsako prekinitvijo začne teči zastaranje znova, vendar pa po preteku dveh let od dneva, ko je postala odločba o kazni pravnomočna, pravica do izvršitve kazni v vsakem primeru zastara.

b) Amnestija in pomilostitev

47. člen

Amnestija se za prekrške, določene s predpisi državnih organov ljudske republike, daje z zakonom ljudske republike, za prekrške, določene z zveznim predpisom, pa z zveznim zakonom.

48. člen

S pomilostitvijo se za prekršek pravnomočno izrečena kazen popolnoma oprosti več osebam, obseženim v aktu pomilostitve.

Pomilostitev za prekrške, ki so določeni s predpisi ljudske republike, daje prezidij ljudske skupščine ljudske republike po predlogu republiškega ministra za notranje zadeve. Pomilostitev za prekrške, določene z zveznimi predpisi, daje Prezidij Ljudske skupščine FLRJ po predlogu ministra za notranje zadeve FLRJ.

DRUGI DEL

UPRAVNI KAZENSKI POSTOPEK

V. poglavje

Temeljna načela

49. člen

Postopek, določen s tem zakonom, se uporabi za vse prekrške, kolikor ni s posebnim zakonom za posamezne prekrške določen drugačen postopek.

50. člen

Namen upravnega kazenskega postopka je ugotovitev materialne resnice in pravilna uporaba upravne kazni zoper storilca prekrška.

51. člen

Državni organ, ki vodi upravni kazenski postopek, si mora prizadevati, da se resnično in popolnoma ugotovijo dejstva, ki so važna za izdajo odločbe. Z enako skrbnostjo mora preiskati tako okoliščine, ki obdolženca obremenjujejo, kakor tudi okoliščine, ki so mu v korist.

52. člen

Zoper prvostopno odločbo o prekršku je dopustna pritožba na neposredno višji državni organ. Zoper drugostopno odločbo ni pritožbe.

53. člen

V upravnem kazenskem postopku presoja državni organ dokaze po svojem prostem preudarku.

54. člen

Upravni kazenski postopek se vodi v jeziku ljudske republike, avtonomne pokrajine ali avtonomne oblasti.

Obdolženec, ki ne zna jezika, v katerem se vodi postopek, sme govoriti v svojem jeziku. Pravico ima tudi, da se seznanj z dokaznim gradivom in spremlja postopek s pomočjo prevajalca.

55. člen

Upravni kazenski postopek se vodi po uradni dolžnosti ali po predlogu oškodovanca.

Pristojni organ sme nadaljevati postopek, tudi če oškodovanec odstopi od svojega predloga.

56. člen

O prekrških, ki jih storijo vojaške osebe ali pripadniki narodne milice, se ne vodi upravni kazenski postopek po tem zakonu. Zoper take osebe se zaradi njihovih prekrškov vložijo ovadba pri tistem državnem organu, ki je pristojen, da vodi zoper nje postopek.

57. člen

Državni organi so dolžni v upravnem kazenskem postopku drug drugemu dajati pravno pomoč.

VI. poglavje

Splošne določbe

1) Stvarna in krajevna pristojnost

58. člen

Upravni kazenski postopek vodi na prvi stopnji praviloma izvršilni odbor okrajnega ali mestnega (rajskega) ljudskega odbora, razen če je z zakonom ali uredbo zanj določena pristojnost organa za notranje zadeve, organa kontrole ali inšpekcije ali kakega drugega državnega organa.

Sodnik
3. stopnja
ob S

Upravni kazenski postopek o prekrških predpisov o javnem redu in miru ter o prometu na javnih krajih vodi na prvi stopnji odsek za notranje zadeve pri izvršilnem odboru okrajnega ali mestnega (rajonskega) ljudskega odbora.

O prekrških, ki jih določi okrajni ali mestni ljudski odbor, vodi upravni kazenski postopek na prvi stopnji odsek za notranje zadeve, razen če je s temi predpisi določeno, da vodi postopek na prvi stopnji izvršilni odbor, poverjenik izvršilnega odbora ali krajevni ljudski odbor.

Postopek o prekrških, ki jih predpiše krajevni ljudski odbor, vodi na prvi stopnji njegov izvršilni odbor oziroma izvršilni organ.

59. člen

Kadar je za postopek pristojen izvršilni odbor okrajnega ali mestnega (rajonskega) ljudskega odbora, sme ta odbor izdajo odločbe o prekršku prepustiti komisiji, ki jo sestavljajo dva člana izvršilnega odbora in šef odseka oziroma načelnik oddelka za notranje zadeve. Eden od obeh članov izvršilnega odbora mora biti poverjenik, v čigar delovno področje spada zadeva, na katero se nanaša prekršek, drugega pa izvoli izvršilni odbor. Članom komisije se določijo tudi namestniki.

Pri krajevnih ljudskih odborih sme izvršilni odbor odločanje o prekrških prepustiti komisiji, ki jo sestavljajo tajnik in dva člana izvršilnega odbora, pri krajevnih ljudskih odborih, ki nimajo izvršilnega odbora, pa odločajo o prekrških tajnik in dva člana ljudskega odbora, ki ju odredi odbor.

Na podlagi zakona ali z uredbo se sme predpisati, da odloča o posameznih vrstah prekrškov pristojni poverjenik oziroma določeni član izvršilnega odbora.

60. člen

X republiški senat

V upravnem kazenskem postopku odloča na drugi stopnji neposredno višji državni organ, kolikor ni z zakonom ali uredbo drugače določeno.

Če je o prekrških na prvi stopnji odločil izvršilni odbor okrajnega ali mestnega ljudskega odbora, odloči na drugi stopnji minister ljudske republike oziroma poverjenik glavnega izvršilnega odbora ljudske skupščine avtonomne pokrajine ali poverjenik izvršilnega odbora ljudskega odbora avtonomne oblasti, v čigar delovno področje spada prekršek. V oblasti in v mestih, ki imajo rajonske ljudske odbore, odloči o prekrških na drugi stopnji oblastni oziroma mestni izvršilni odbor, ki sme odločanje prenesti na komisijo, sestavljeno iz dveh članov izvršilnega odbora in načelnika oddelka za notranje zadeve.

Kadar je izvršilni odbor okrajnega ljudskega odbora pristojen odločiti o prekrških na drugi stopnji, sme odločanje prepustiti komisiji, sestavljeni po prednjem členu.

Če je o prekrških odločil na prvi stopnji poverjenik oziroma določeni član izvršilnega odbora ali če je o prekrških, ki jih je določil okrajni ali mestni ljudski odbor, odločil odsek za notranje zadeve, odloči o njih na drugi stopnji izvršilni odbor okrajnega oziroma mestnega ljudskega odbora. Če je o prekrških, ki jih je določil mestni ljudski odbor, odločil na prvi stopnji odsek za notranje zadeve pri rajonskem ljudskem odboru, odloča o njih na drugi stopnji izvršilni odbor mestnega ljudskega odbora.

61. člen

Državni organ, ki je pristojen za upravni kazenski postopek, sme opravljanje posameznih dejanj v po-

stopku do odločbe o prekršku prepustiti za to določenemu uslužbencu.

62. člen

Za upravni kazenski postopek je pristojen praviloma tisti državni organ, v katerega območju je bil prekršek storjen.

Če je bil prekršek storjen na domači ladj: ali na letalu, je za upravni kazenski postopek pristojen tisti državni organ, v katerega območju je domača luka ali letališče, kjer se ladja ali letalo po storjenem prekršku najprej ustavi.

63. člen

Če se pristojnost ne more določiti po kraju, kjer je bil prekršek storjen, se določi po storilčevem bivališču, če se veljavnost obveznega predpisa razteza tudi na ta kraj.

64. člen

Državni organ, ki je pristojen za storilca prekrška, je pristojen tudi za udeleženca.

65. člen

Državni organ, ki je pristojen za storilca prekrška, sme zadevo odstopiti v pristojnost tistemu državnemu organu iste vrste, v katerega območju storilec stalno prebiva ali biva, če se s tem olajša postopek in če se veljavnost obveznega predpisa razteza tudi na ta kraj.

66. člen

Državni organ mora po uradni dolžnosti paziti na svojo stvarno in krajevno pristojnost. Če spozna, da je za upravni kazenski postopek pristojen drug državni organ, mora zadevo nemudoma odstopiti temu organu.

67. člen

O sporu med več državnimi organi o pristojnosti

za upravni kazenski postopek odloči neposredno višji skupni državni organ.

2) Izločitev

68. člen

V upravnem kazenskem postopku se izloči uradna oseba:

1) ki je z obdolžencem, oškodovancem ali zagovornikom v bližnjem sorodstvu ali v takem razmerju, da se da sumiti v njeno nepristranost;

2) ki je bila v isti zadevi priča, izvedenec, zagovornik ali zastopnik oškodovanca;

3) pri kateri so podane druge okoliščine, ki dajo sumiti v njeno nepristranost.

Od odločanja na drugi stopnji so izločene uradne osebe, ki so sodelovale pri odločanju na prvi stopnji.

69. člen

Uradna oseba mora sama zahtevati izločitev, kakor hitro zve, da so podani izločitveni razlogi.

Zahtevo za izločitev sme podati tudi stranka vse dotlej, dokler se ne izda odločba o prekršku. Tisti, čigar izločitev se zahteva, sme do odločbe o zahtevi za izločitev opravljati samo taka dejanja, ki se ne smejo odlagati.

O zahtevi za izločitev odloči državni organ, ki vodi postopek.

Odločba, s katero se zavrne izločitev, se sme izpodbijati samo v pritožbi zoper odločbo o prekršku.

3) Stranke in njih zastopanje

70. člen

Kot stranki sta v upravnem kazenskem postopku

misljena obdolženec in oškodovanec.

Obdolženec je tisti, zoper katerega se vodi postopek.

Oškodovanec je tisti, čigar pravica je bila kršena s prekrškom.

71. člen

Oškodovanec ima pravico, da sam ali po pooblaščenцу predloži dokaze, podaja predloge in uveljavlja civilnopravne zahtevke za povračilo škode.

72. člen

Stranke ter njihovi zagovorniki oziroma pooblaščenці imajo pravico pregledovati in prepisovati spise, ki se nanašajo na postopek, razen če bi to onemogočilo pravilno izvedbo postopka.

4) Zapisnik

73. člen

O posameznih uradnih dejanjih med postopkom se sestavi zapisnik.

V zapisnik se vpiše:

- 1) naziv državnega organa, ki vodi postopek;
- 2) kraj, čas in predmet uradnega dejanja;
- 3) ime oseb, ki so se udeležile uradnega dejanja;
- 4) kratka vsebina opravljenega uradnega dejanja;
- 5) podpis oseb, ki so se udeležile uradnega dejanja.

V zapisnik o zaslišanju se vpiše bistvena vsebina zaslišanja. Če se zaslišanje opravi s pomočjo prevajalca, se navede, v katerem jeziku je bilo opravljeno in kdo je bil prevajalec.

74. člen

Preden se zapisnik podpiše, se prebere zaslišanim in drugim osebam, ki so se udeležile uradnega dejanja.

Ob koncu besedila se navede, da je bil zapisnik podpisanim prebran.

Če ima zapisnik več listov, se listi zaznamujejo z zaporednimi številkami, vsak list pa overi s svojim podpisom tisti, ki vodi uradno dejanje.

Če ima zapisnik o zaslišanju več listov, se mora na vsakem listu podpisati tudi zaslišana oseba.

Če kdo noče podpisati zapisnika ali če odide, preden je zapisnik zaključen, vpiše tisti, ki vodi uradno dejanje, to v zapisnik.

Če se uradno dejanje ne more opraviti vse obenem, se sestavi za vsak poseben del uradnega dejanja poseben zapisnik.

75. člen

V že podpisanem zapisniku se ne sme nič dodati, prečrtati ali spremeniti. Mesta, ki so bila prečrtana že med sestavljanjem zapisnika, morajo ostati čitljiva. Popravke in prečrtana mesta overi s svojim podpisom tisti, ki vodi uradno dejanje. Vsaka dopolnitev že zaključenega zapisnika se mora znova podpisati in overiti.

76. člen

Kdor se udeležuje postopka, ima pravico podati na zapisnik ugovor proti njegovi vsebini.

5) Sporočitev in vročitev

77. člen

Odločbe se strankam sporočijo praviloma ustno. Ustna sporočitev se opravi zapisniško. Če prizadeti ob ustni sporočitvi zahteva, se mu izda prepis sporočene odločbe. V teh primerih se rok za pritožbo računa od dneva ustne sporočitve.

Odsotnim se odločba sporoči z vročitvijo overjenega prepisa. V tem primeru teče rok za pritožbo od dneva vročitve.

78. člen

Odločbe, vabila in drugi uradni spisi se vročajo praviloma po pošti. Vročiti se smejo tudi na drug način, če je tak način vročitve pripravejši.

Način vročitve določi državni organ, ki vodi postopek.

79. člen

Vročitev se opravi navadno v stanovanju ali v poslovnem prostoru tistega, kateremu se vroči spis, vendar pa se sme opraviti tudi na drugem kraju.

Vročitev se opravi navadno podnevi. Ponoči se sme opraviti le izjemoma in samo po posebnem nalogu državnega organa, ki vodi postopek.

80. člen

Če se tisti, ki mu je treba kaj vročiti, ne najde v stanovanju ali v poslovnem prostoru, se sme vročitev veljavno opraviti vsaki polnoletni osebi, ki živi z njim v skupnem gospodinjstvu, oziroma vsakemu polnoletnemu članu njegove družine ali nameščencu. Če takih oseb ni, se sme vročitev veljavno opraviti najemodajalcu ali hišniku, če stanujeta v isti hiši.

81. člen

Če se vročitev ne more opraviti tako, kakor je določeno v 79. in 80. členu, ali če tisti, ki mu je treba spis vročiti, spisa noče sprejeti, ga vročevalec pusti pri krajevnem ljudskem odboru oziroma pri izvršilnem odboru mestnega (rajonskega) ljudskega odbora v kraju vročitve. Na vrata stanovanja ali poslovnega prostora

tistega, ki mu je treba spis vročiti, nabije vročevalec pismeno naznanilo, da je spis pustil pri ljudskem odobru. Na naznanilu in samem spisu, ki ga je bilo treba vročiti, zapiše vročevalec dan, kdaj je nabil naznanilo, in se podpiše.

Vročitev se šteje za opravljeno tedaj, ko je vročevalec nabil naznanilo.

O tem, da je bila vročitev opravljena na ta način, je treba obvestiti državni organ, ki je odredil vročitev.

82. člen

Vročitev, ki jo je treba opraviti uradu, ustanovi, podjetju, družbeni organizaciji in sploh pravni osebi, se opravi v roke osebi, ki je pooblaščen za sprejemanje spisov.

83. člen

Če je stanovanje tistega, ki mu je treba vročiti spis, neznano, se spis nabije na oglasno desko državnega organa, ki vodi postopek. V tem primeru se vročitev šteje za opravljeno tedaj, ko se spis nabije na oglasno desko.

Hkrati se obvesti tudi skrbstveni organ, ki postopa po zakonu o skrbništvu.

84. člen

Vročitev se opravi z vročilnico.

Na vročilnici se zapiše z besedami datum in kraj vročitve.

Če tisti, ki se mu kaj vroči, ne more ali noče podpisati vročilnice, ga podpiše vročevalec pred polnoletno osebo, ki se prav tako podpiše na vročilnici.

85. člen

Vojaškim osebam in pripadnikom narodne milice se vročitev opravi po njihovi komandi oziroma enoti

6) *Vabilo in privod*

86. člen

Tisti, ki se mora osebno udeležiti postopka, se povabi praviloma s pismenim vabilom. V vabilu se navede: naziv državnega organa, ki vabi, čas, kdaj naj se povabljeni zglesi, zadeva, v kateri se vabi, in kot kaj se vabi (kot stranka, priča, izvedenec itd.). V vabilu je treba navesti, da se mora povabljeni zglediti osebno in da ga sicer zadenejo zakonite posledice. Na vabilu mora biti uradni pečat in podpis pooblaščenega uslužbenca.

V izjemnih primerih se sme vabilo opraviti tudi ustno. To se zaznamuje v spisih.

87. člen

Če se pravilno povabljeni oseba ne zglesi na vabilo in tega ne opraviči, se sme odrediti njen privod. Privod se sme odrediti tudi brez poprejšnjega vabila, če kdo nima stalnega bivališča ali če ne more dokazati svoje istovetnosti.

Privod se odredi pismeno. V nalogu mora biti navedeno ime osebe, ki jo je treba privedi, in razlog, zakaj se odreja privod. Nalog mora imeti uradni pečat in podpis uslužbenca, ki je odredil privod.

7) *Roki*

88. člen

Roki se računajo po urah, dnevih, mesecih in letih. Za en dan se računa 24 ur, meseci in leta pa se računajo po koledarju.

Roki po urah se računajo od prve prihodnje ure po uri, v kateri začne teči rok. To uro je treba na-

vesti na spisu.

V rok, ki se računa po dnevih, se ne vračuna dan, od katerega začne teči rok.

Roki, določeni po mesecih in letih, iztečejo tistega dne v zadnjem mesecu ali letu, ki se po svojem datumu ujema z dnem, ko je začel teči rok.

89. člen

Ce je izjava vezana na rok, se šteje, da je dana o pravem času, če je bila izročena tistemu, ki je pooblaščen za njen sprejem, preden je rok iztekel.

Izjava se sme poslati tudi po pošti, priporočeno ali brzojavno. Dan oddaje po pošti se šteje kot dan oddaje tistemu, ki je pooblaščen za njen sprejem.

90. člen

Ce pade zadnji dan roka na državni praznik ali nedeljo, izteče rok s pretekom prvega prihodnjega delavnika.

91. člen

Obdolžencu, ki zamudi rok za pritožbo zoper odločbo o prekršku, se sme iz opravičenih razlogov dovoliti postavitev v prejšnje stanje, če v treh dneh, ko preneha vzrok, iz katerega je zamudil rok, vloži prošnjo za postavitev v prejšnje stanje in hkrati s prošnjo odda tudi pritožbo.

O postavitvi v prejšnje stanje odloči državni organ, ki je pristojen odločati o pritožbi na drugi stopnji. Če pristojni državni organ dovoli postavitev v prejšnje stanje, odloči obenem tudi o pritožbi.

92. člen

Prošnja za postavitev v prejšnje stanje se izroči državnemu organu, ki se mu izročajo pritožbe.

Zoper odločbo o prošnji za postavitev v prejšnje stanje ni pritožbe.

Po preteku enega meseca od dneva, ko je bil rok zamujen, se postavitev v prejšnje stanje ne more več zahtevati.

93. člen

Prošnja za postavitev v prejšnje stanje ne zadrži izvršitve odločbe o prekršku. Vendar pa sme državni organ, ki mu je izročena prošnja, glede na okoliščine odrediti, da se izvršitev kazni odloži dotlej, dokler se ne reši prošnja za postavitev v prejšnje stanje.

VII. poglavje

Uvedba in potek upravnega kazenskega postopka

1) Povod za uvedbo postopka

94. člen

Postopek se uvede: po ovadbi državnega organa, ustanove ali podjetja; uradne osebe, družbene organizacije ali posameznika; po zahtevi javnega tožilca; po predlogu oškodovanca; po prijavi in priznanju samega storilca prekrška; če državni organ, ki je pristojen za postopek, neposredno zve za prekrške in storilca, kakor tudi, če zve za prekršek in storilca na kakršen koli drug način.

Ovadbica se vloži pismeno ali poda ustno na zapisnik.

95. člen

Upravni kazenski postopek se izvede hitro in kratko, vendar tako, da to ni na škodo pravilni odločbi o prekršku.

Dokazovanje se omeji na dejstva, ki so bistvena za ugotovitev materialne resnice

2) Zaslišanje obdolženca

96. člen

Obdolženec mora biti zaslišan o zadevi, zaradi katere se zoper njega vodi postopek.

97. člen

Obdolženec se zasliši ustno.

Ob začetku prvega zaslišanja je treba obdolženca najprej vprašati za splošne osebne podatke po tej vrsti: priimek, očetovo in njegovo ime ter klicno ime, poklic, dan, mesec in leto ter kraj rojstva, kje stanuje, ali je oženjen (omožena), koliko ima otrok, čigav državljan je, ali je pismen, kakšno je njegovo gmotno stanje, ali je bil že sodno ali upravno kaznovan, kdaj in zakaj, ali je v preiskavi in, če je mladoleten, kdo je njegov zakoniti zastopnik.

Ko obdolženec da svoje splošne osebne podatke, mu tisti, ki vodi postopek, pove, zakaj je klican na odgovor, in ga pozove, naj pove vse, kar je v zvezi s prekrškom, zaradi katerega se zaslišuje.

98. člen

Obdolženec se sooči s pričó ali z udeležencem, če se njiju izpovedbe ne ujemajo v važnih točkah in če se to protislovje ne da odpraviti drugače.

Če se obdolženčevo priznanje ujema s dognanimi okoliščinami, se ne zbirajo nadaljnji dokazi

99. člen

Če je obdolženec gluh, se mu postavi vprašanje pismeno, če pa je nem, se pozove, naj odgovori pismeno. Če se zaslišanje ne more na ta način opraviti, se pokliče zaradi tolmačenja taka oseba, ki se lahko sporazume s obdolžencem.

100. člen

Če obdolženec nima bivališča, če ne more dokazati svoje istovetnosti ali če je utemeljen sum, da bo pobegnil, se sme pripreti.

PriporNIK se mora zaslišati takoj, najpozneje pa v 24 urah po tem, ko je bil priprt.

Pripor se računa v časno kazen oziroma v denarno kazen, računajoč en dan pripora za en dan odvzema prostosti, tri dni poboljševalnega dela oziroma 150 dinarjev denarne kazni.

101. člen

Če je kdo v pijanem stanju zaradi svojega ravnanja nevaren za javni red in mir ali je zaradi takega stanja v nevarnosti njegovo življenje, se pripre za toliko časa, dokler se ne iztrezni.

3) *Zaslišanje prič*

102. člen

Če je to potrebno za ugotovitev dejstev, se v upravnem kazenskem postopku zaslišijo priče.

Vsakdo, ki je poklican za pričo, mora na poziv priti in pričati. Tisti, ki zaradi onemoglosti, bolezni ali nesposobnosti ne morejo priti, kamor so povabljeni, se zaslišijo kot priče v svojem stanovanju.

Priča se sme oprostiti dolžnosti pričanja, če navede za to opravičene razloge, zlasti pa, če je z obdoizencem v bližnjem sorodstvu.

103. člen

Kot priče se ne smejo zaslišati uradne in druge osebe o dejstvih, ki jih morajo varovati kot uradno tajnost, dokler jih tega ne odveže pristojni organ.

104. člen

Pričo zasliši uradna oseba, ki vodi postopek, razen če živi priča zunaj njenega področja. V tem primeru sme zaslišanje opraviti pristojni državni organ, v katerega področju priča biva.

105. člen

Priče se zaslišujejo posamezno in druge priče ne smejo biti navzočne.

Priča se pred zaslišanjem opomni, da mora na vsa vprašanja izpovedati pravo resnico in da ne sme ničesar zamolčati, ter se opozori na posledice, ki jo zadenejo, če bi govorila neresnico.

106. člen

Pričo je treba najprej vprašati za splošne osebne podatke, in sicer po tej vrsti: priimek, očetovo in njeno ime, koliko je stara, poklic, kje je rojena, kje stanuje, ali je v preiskavi in v kakšnem razmerju je do obdolženca oziroma do oškodovanca.

Med zasliševanjem se priča pozove, naj sama izpove, kaj ji je znanega o zadevi. Po potrebi se ji postavijo posebna vprašanja, da dopolni ali pojasni tisto, kar je izpovedala. Pričo je treba vselej vprašati, od kod ji je znano tisto, o čemer priča.

107. člen

Če je treba ugotoviti, ali priča pozna osebo ali predmete, se zahteva od nje najprej, naj jih opiše in navede znake, po katerih se razlikujejo, in se ji šele nato pokaže oseba ali predmet zaradi spoznanja.

108. člen

Priče se smejo soočiti, če se njih izpovedbe ne ujemajo v važnih točkah in se to protislovje ne da odpraviti drugače.

109. člen

Če je priča gluha ali nema, se zasliši tako, kot je določeno v 99. členu tega zakona.

4) Ogled

110. člen

Če je za ugotovitev ali razjasnitev kakenga važnega dejstva treba osebne opažanja, se opravi ogled.

Državni organ, ki je odredil ogled, določi, katere osebe naj se pokličejo, da prisostvujejo ogledu.

5) Izvedenci

111. člen

Če je treba za ugotovitev ali presojo dejstev posebne izobrazbe, se odredita eden ali dva izvedenca.

Za izvedenca se ne sme vzeti nekdo, ki ne more biti priča.

112. člen

Izvid izvedencev se vpiše v zapisnik takoj, sme pa se dati tudi pozneje v roku, ki ga določi državni organ, ki vodi postopek.

Neskladnost ali nejasnost v mnenju in izvidu izvedencev se odpravi s tem, da se izvedenci zaslišijo ali da se ponovi ogled z istimi ali drugimi izvedenci.

6) Preiskava stanovanja in oseb

113. člen

Preiskava stanovanja in drugih prostorov ali osebe se sme ukreniti samo tedaj, če se da utemeljeno pričakovati, da se bodo v prostorih, stvareh ali pri osebi

našli predmeti ali sledovi, ki bi utegnili biti važni za postopek, oziroma da bo mogoče s preiskavo stanovanja in drugih prostorov obdolženca prijeti.

114. člen

Preiskavo odredi državni organ, ki vodi postopek. Osebo preiskavo ženske osebe mora opraviti uslužbenka ali kaka druga ženska oseba, ki ji je mogoče zaupati preiskavo.

Uradna oseba, ki naj preišče stanovanje in prostore, mora imeti pismeno odločbo, ki jo mora pred začetkom preiskave sporočiti.

115. člen

Pred preiskavo se pozove tisti, pri katerem naj se preiskava opravi, naj sam izda osebo ali predmete, ki se iščejo. Šele če se tako ne dobi, kar se išče, se opravi preiskava.

Preiskava se opravi takoj in brez poziva, naj se zdajo osebe ali predmeti, če bi bilo nevarno odlagati ali če naj se opravi preiskava v javnih prostorih.

116. člen

Stanovanje se sme preiskati le podnevi. Če pa se med preiskavo znoči, se začeta preiskava zaradi tega ne prekine.

Preiskavi stanovanja morata prisostvovati dva polnoletna državljana

117. člen

Posestnik stanovanja ali prostorov se pozove, naj prisostvuje preiskavi. Če je odsoten, se pozove eden od odraslih domačih oziroma sosed.

Vrata stanovanja ali drugega prostora oziroma shrambe se odpro siloma, če jih lastnik ali njegov

pooblaščenec na poziv uradne osebe sam ne odpre ali če je odsoten.

Preiskava v državnih ustanovah ter družbenih in zadružnih organizacijah se sme opraviti samo v navzočnosti starešine te ustanove oziroma organizacije ali njegovega namestnika.

Preiskava v vojaških ustanovah in v ustanovah, ki uživajo eksteritorialnost, ni dopustna

118. člen

Predmeti, zaradi katerih je bila preiskava odrejena, se odvzamejo.

Če se pri preiskavi odkrijejo predmeti, ki so vzeti iz javnega prometa ali se nanašajo na kaznivo dejanje ali prekršek, se prav tako odvzamejo.

119. člen

O vsaki preiskavi se sestavi zapisnik, v katerega se poleg drugih podatkov vpiše odločba, na podlagi katere se je opravila preiskava, in v njem popišejo vsi odvzeti predmeti. Prepis zapisnika se izda tistemu, pri katerem je bila preiskava.

7) Kazen za kršitev postopka

120. člen

Priča ali izvedenec, ki na poziv ne pride in svojega izostanka ne opraviči, se kaznuje v denarju do 500 dinarjev, če pa brez opravičenih razlogov noče pričati oziroma oddati mnenja, pa v denarju do 1000 dinarjev. Če denarne kazni v določenem roku ne plača, se mu spremeni v kazen poboljševalnega dela, računajoč en dan poboljševalnega dela za vsakih 50 dinarjev

121. člen

Kdor se med postopkom kljub opominu nedostojno

vede ali ovira uradno delo, se kaznuje z denarno kaznijo do 500 dinarjev; če te kazni v določenem roku ne plača, se mu spremeni v sorazmerno kazen poboljševalnega dela.

122. člen

Pritožba, ki jo vloži priča ali izvedenec zoper odločbo o kazni, s katero je bil kaznovan, ker ni hotel pričati oziroma oddati mnenja, ne zadrži izvršitve kazni.

VIII. poglavje

Odločba o prekršku

1) Izdaja odločbe

123. člen

Ko se zbere dokazno gradivo, se v postopku izda odločba o prekršku.

Če odloča o prekršku izvršilni odbor ljudskega odbora ali komisija, se sklepa o prekršku z večino glasov.

124. člen

Odločba o prekršku obsega: naziv državnega organa, osebne podatke obdolženca, predmet postopka, dispozitiv, utemeljitev in pouk o pritožbi ter datum, podpis in pečat.

125. člen

V dispozitivu se odloči o prekršku, o povračilu škode in o stroških postopka. O prekršku se odloči tako, da se izreče kazen ali postopek ustavi.

126. člen

V utemeljitvi se na kratko navede stanje stvari v zvezi z dokazi in zagovorom ter pravni predpisi, na katerih je utemeljena odgovornost obdolženca oziroma njegova oprostitev od kazni ali ustavitve postopka.

127. člen

V pouku o pritožbi se da stranki pojasnilo, da ima zoper odločbo o prekršku pravico pritožbe, na kateri državni organ je treba pritožbo nasloviti, komu izročiti in v kakšnem roku, in v njem pripomni, da se pritožba lahko vloži pismeno ali pa poda ustno na zapisnik

128. člen

Če obdolženec med postopkom umre, če zastara pravica do pregona ali če se na podlagi izvedenega postopka ugotovi, da dejanje ni prekršek oziroma da ni dokazov, da je prekršek storil obdolženec, ali da ni druge podlage za odgovornost, se izreče odločba, s katero se postopek ustavi.

2) *Povračilo škode*

129. člen

Dokler se ne izda odločba o prekršku na prvi stopnji, lahko oškodovanec poda zahtevek za povračilo škode, ki mu je bila prizadejana s prekrškom

O oškodovančevem zahtevku se odloči v odločbi o prekršku. Če se višina škode ne da ugotoviti ali če bi se z razpravo o škodi oviral hiter postopek, se oškodovanec napoti s svojim zahtevkom k pristojnemu sodišču, da ga tam uveljavi. Če zahteva oškodovanec večje povračilo, kakor pa mu ga je mogoče priznati po ugotovljenih okoliščinah, se mu prizna povračilo po ugotovljenih okoliščinah, za ostanek pa se napoti k pristojnemu sodišču, da ga tam uveljavi.

3) *Stroški postopka*

130. člen

Stroške postopka plača tisti, ki je kaznovan zaradi prekrška.

Stroške postopka o prekršku, glede katerega je bil postopek ustavljen, trpi država. Kdor je oproščen kazni, je lahko oproščen tudi stroškov postopka.

Če se postopek ustavi zato, ker se je izkazalo, da več oseb, morajo stroške tega postopka plačati sorazmerno vsi, ki so bili kaznovani.

Če se postopek ustavi, zato ker se je izkazalo, da je bil oškodovančev predlog neresničen, mora stroške postopka plačati oškodovanec.

V odločbi o prekršku se določi, kdo plača stroške postopka in koliko znašajo. Če za ugotovitev zneska stroškov ni zadosti podatkov, se lahko odmerijo tudi pozneje s posebno odločbo.

131. člen

Stroški postopka obsegajo dejanske izdatke za pravilno vodstvo postopka.

Republiški minister za notranje zadeve izda natančnejše določbe o stroških postopka.

132. člen

Stroški postopka in prisojeno povračilo škode, prizadejane s prekrškom, se izterjajo po upravni poti. Če je treba stroške in povračilo škode prisilno izterjati z izvršbo na nepremičnine, opravi to pristojno okrajno sodišče.

IX. poglavje

Pravna sredstva

1) Pritožba

133. člen

Zoper prvostopno odločbo o prekršku ima obdolženec pravico pritožbe na neposredno višji državni organ. Oškodovanec ima to pravico samo glede povračila škode.

Pravico pritožbe imajo tudi osebe, kaznovane po 120. in 121. členu tega zakona.

134. člen

Pritožbo je treba vložiti v osmih dneh po sporočitvi odločbe.

Pritožba se vloži pisмено ali poda ustno na zapisnik pri državnem organu, ki je izdal prvostopno odločbo.

135. člen

Pritožbe ni treba posebej utemeljevati, temveč zadostuje, če pritožnik navede, glede česa ni zadovoljen z odločbo.

136. člen

Državni organ, kateremu je pritožba izročena, jo mora brez odlašanja poslati državnemu organu, ki je pristojen za izdajo odločbe na drugi stopnji.

137. člen

Višji državni organ zavrne prepozno vloženo ali nedopustno pritožbo. Če drugostopni organ ob tej pritožbi ugotovi, da je z odločbo o prekršku kršen zakon, pretrese po uradni dolžnosti vso zadevo ter izda odločbo o sami stvari.

Ko višji državni organ rešuje pritožbo, sme odločbo o kazni potrditi, razveljaviti ali spremeniti.

Če višji državni organ ugotovi, da je prvostopno odločbo izdal stvarno nepristojni organ, razveljavi odločbo o prekršku ter prepusti zadevo stvarno pristojnemu organu.

Če se je pritožil samo obdolženec, se odločba o prekršku ne sme spremeniti v njegovo škodo.

Preden izda višji državni organ svojo odločbo, sme zadevo vrniti prvostopnemu organu, da se postopek dopolni.

2) Razveljavitev in razglasitev ničnosti pravnomočno odločbe o prekršku po nadzorstveni pravici

138. člen

Vsak državni organ, višji od tistega, ki je izdal prvostopno odločbo, sme v mejah svoje pristojnosti tudi po lastni spodbudi razveljaviti nezakonito ali nepravilno pravnomočno odločbo o prekrških. Če se pravnomočna odločba razveljavi, se stvar prepusti pristojnemu prvostopnemu državnemu organu v ponovno rešitev.

Višji državni organ sme nezakonito pravnomočno odločbo o prekršku razglasiti za nično. V takem primeru ugasnejo pravne posledice odločbe o prekršku.

139. člen

Pravica, ki je v tem, da se odločba o prekršku razveljavi ali razglasi za nično, se sme uveljavljati v šestih mesecih po njeni pravnomočnosti.

X. poglavje

Mandatni postopek

140. člen

Če gre za prekrške, za katere je predpisana samo denarna kazen, in to v natančno določenem znesku, vendar največ do 50 dinarjev, sme državni organ s svojimi predpisi pooblastiti pripadnike narodne milice ali uslužbenke inšpekcijskih organov, da na samem kraju izterjajo to denarno kazen od tistih, ki jih zalotijo pri samem prekršku. Z zakonom in uredbo se lahko poobla-

stijo tudi druge uradne osebe, da za določene prekrške izterjajo kazen po tem postopku.

Kazni se izterjujejo proti potrdilu.

Kadar se izterjuje denarna kazen na samem kraju, ni dopustna pritožba.

Če se ne izterja kazen na samem kraju, se tisti, ki je storil prekršek, ovadi državnemu organu, pristojnemu za odločbo o prekršku. Prav tako se ravna tudi tedaj, če tisti, ki je storil prekršek, noče na mestu plačati kazni.

Denarne kazni se ne izterjujejo na samem kraju od otrok pod štirinajstim letom.

TRETJI DEL

IZVRŠITEV KAZNI

XI. poglavje

Splošne določbe

141. člen

Odločba o prekršku se izvrši, ko postane izvršna.

Odločba o prekršku postane izvršna, ko se po pravnomočnosti sporoči obdolžencu. Odločba, s katero je izrečena denarna kazen, postane izvršna, ko izteče v njej določeni rok za plačilo kazni.

Če kaznovani ne more dokazati svoje istovetnosti ali če nima stalnega bivališča, državni organ, ki je odločil o prekršku na prvi stopnji, pa misli, da bi kaznovani utegnil onemogočiti izvršitev odločbe o prekršku, odredi v odločbi, naj se izvrši ne glede na pritožbo. V takem primeru se odločba o prekršku izvrši takoj.

142. člen

Kazen izvrši državni organ, ki je izdal odločbo na prvi stopnji.

Kazen odvzema prostosti in izgona izvrši odsek (oddelek) za notranje zadeve pri izvršilnem odboru okrajnega oziroma mestnega (rajonskega) ljudskega odbora.

Kazen poboljševalnega dela izvrši odsek (oddelek) za notranje zadeve, razen če jo je izrekel krajevni ljudski odbor.

143. člen

Kazen odvzema prostosti se izvrši v zaporih.

Moški prestajajo kazen odvzema prostosti ločeno od žensk.

144. člen

Kazen poboljševalnega dela se izvršuje posamezno ali v delovnih skupinah, v bivališču kaznovanega ali zunaj tega kraja.

Med prestajanjem kazni poboljševalnega dela mora kaznovani delati dodeljeno mu delo v določenem času. Izven tega časa pa je prost.

145. člen

Izvršitev kazni odvzema prostosti, poboljševalnega dela in izgona se odloži, če je kaznovani bolan. Če gre za kaznovano ženo, ki je noseča, se izvršitev take kazni odloži za čas treh mesecev pred porodom in šestih mesecev po porodu.

146. člen

Začeto izvrševanje kazni odvzema prostosti in poboljševalnega dela se sme prekiniti največ za deset dni, če je zaradi smrti staršev, zakonca, otroka ali iz kakega

drugega opravičenega razloga to potrebno. Odločbo o tem izda državni organ, ki izvršuje tako kazni.

Čas prekinitve se ne šteje v izvrševanje kazni.

147. člen

Upravne kazni odvzema prostosti, poboljševalnega dela in izгона se izvršujejo na državne stroške.

Stroški za izvršitev drugih kazni se izterjajo od kaznovanega po upravni poti. Če je treba stroške prisilno izterjati z izvršbo na nepremičnine, opravi to pristojno okrajno sodišče.

XII. poglavje

Prehodne in končne določbe

148. člen

Posebni predpisi o upravnih prekrških, ki so v veljavi na dan uveljavitve tega zakona, ostanejo v veljavi, spraviti pa se morajo v šestih mesecih v sklad z določbami tega zakona.

Če so v posebnih zveznih ali republiških predpisih za prekrške predpisane upravne kazni, katerih največja mera presega mero, predpisano s tem zakonom, ali pa njihova največja mera ni določena, se od dneva uveljavitve tega zakona uporabljajo največje mere kazni, kakor so predpisane s tem zakonom.

149. člen

Določbe prvega dela tega zakona se uporabijo tudi za tiste prekrške, ki so bili storjeni do dneva njegove uveljavitve, pa o njih postopek še ni pravnomočno dokončan, če so milejše za storilca.

Določbe drugega dela tega zakona se uporabijo tudi za vse nerešene zadeve o prekrških. Če je prvo-

stopna odločba izdana pred uveljavitvijo tega zakona. odloči o pritožbi zoper tako odločbo na drugi stopnji organ, ki je bil za to pristojen po dosedanjih predpisih.

150. člen

Poslovník za upravni kazenski postopek in natančnejše določbe o izvrševanju upravnih kazni predpiše republiški minister za notranje zadeve po splošnih načelih, ki jih da minister za notranje zadeve FLRJ.

151. člen

Ta zakon dobi veljavo trideset dni po objavi v Uradnem listu Federativne ljudske republike Jugoslavije.

K A Z A L O

(Arabske številke v oklepaju raznamujejo člene, rimske upravne kazni in kje (142—144) 39; odložitev (145) okoliščine (43) 11, 12, olajševalne okoliščine (44) 12;

A

Amnestija za prekršek — kako se daje (47) 13

D

Denarna kazen — upravna kazen (6) 3; kdo jo sme predpisati (9) 3, 4; v čigavo korist gre (10) 4; njen najmanjši znesek, rok za plačilo in spremenitev v druge kazni (32) 9; kdaj se namesto nje lahko izreče druga kazen (41) 11; pogoj za mandatni postopek (140) 37, 38

Dokazi v upravnem kazenskem postopku — se ocenjujejo po prostem preudarku (53) 14; predlagati jih more oškodovanec sam ali po pooblaščenцу (71) 20; priče (102—109) 28—30; ogled (110) 30; izvedenci (111, 112) 30; preiskava stanovanja in oseb (113—119) 30—32

I

Izgon — upravna kazen (6) 3; kako se sme predpisati (13) 5; v čem je kazen (34) 10; koliko časa sme trajati (35) 10

Izvedenci — kdaj se opravi dokaz z izvedenci (111) 30; izvid izvedencev in njihovo mnenje (112) 30

Izvršitev odločbe o prekršku — kdaj postane odločba izvršna (141) 38; kako se izvršujejo posamezne upravne kazni in kje (142—144) 39; odložitev (145) 39, prekinitev izvrševanja kazni (146) 39, 40; na čigave stroške se izvršujejo upravne kazni (147) 40

K

Kazni upravne — se predpisujejo za prekrške (1) 1; kako se smejo predpisati (2) 1; kdo jih sme predpisati (3, 4) 1, 2; krajevna veljavnost predpisov o upravnih kaznih (5) 2, 3; vrste (6) 3; kateri organi jih smejo predpisovati (8—12) 3—5; uporaba milejšega predpisa (14) 5; še ne izreče zoper osebo, ki po storitvi prekrška duševno zboli (15, 11) 5; za poskus (26) 7, 8; oprostitev (18) 6 in (28) 8; v kakšen namen se uporabljajo (29) 8; katere upravne kazni se smejo izreči (30) 8, kako se odmerjajo: kaj se upošteva (38) 10, izbira med več kaznimi (39) 10, 11, stek prekrškov (40) 11; spremenitev denarne kazni in poboljševalnega dela (41) 11; obteževalne okoliščine (43) 11, 12, olajševalne okoliščine (44) 12; ugasnitev kazni (45—48) 12, 13; zastaranje pravice do pregona (45) 12, pravice do izvršitve (46) 13; amnestija in pomilostitev (47, 48) 13

Kazni za kršitev postopka — zoper priče in izvedence (120) 32; zoper tistega, ki se nedostojno vede (121) 32, 33; pritožba zoper tako kaznen (122) 33

M

Malomarnost storilca prekrška (20) 6, 7

Mandatni postopek — za katere prekrške je dopusten in v čem sestoji (140) 37, 38

Mladoletnik — njegova odgovornost za prekrške (16, I) 5 in (17) 5, 6; katere kazni se smejo izreči zoper njega (17, IV) 6; mandatni postopek se ne uporablja zoper otroke do 14 let (140) 38

N

Naklep storilca prekrška (20) 6, 7

O

Obdolženec — v upravnem kazenskem postopku, kdo je (70) 19, 20; njegovo zaslišanje (96—100) 27, 28; pripor (100, 101) 28

Obteževalne okoliščine (43) 11, 12

Odgovornost za prekršek — je izključena v primeru duševne bolezni, motnje ali zaostalosti (15, I) 5, zmote (21) 7 ali stanja sile (23) 7; odgovornost mladoletnikov (16, 17) 5, 6; za prekršek, storjen po ukazu drugega (18) 6; odgovornost pravnih oseb (19) 6; neznanje predpisov ne izključuje odgovornosti (22) 7

Odločba o prekršku — kdaj se izda (123) 33; kaj obsega (124) 33; o čem se v njej odloči (125) 33; njena utemeljitev (126) 33; pouk o pritožbi (127) 34; lahko obsega tudi odločbo o zahtevku za povračilo škode (129) 34; razveljavitev in razglasitev ničnosti pravnomočne odločbe po nadzorstveni pravici (138, 139) 37

Odvzem predmetov — upravna kazen (6) 3; kdo jo sme predpisati (12) 4, 5; v čem je kazen (33) 10

Odvzem prostosti — upravna kazen (6) 3; se sme predpisati samo z zakonom in uredbo (13) 5; nje največja mera (37) 10; se sme spremeniti v drugo kazen (42) 11

Ogled — kdaj se opravi v upravnem kazenskem po-

stopku (110) 30

Olajševalne okoliščine (44) 12

Opomin — upravna kazen (6) 3; kdo jo sme predpisati (8) 3; v čem je kazen (31) 9

Oškodovanec v upravnem kazenskem postopku — kdo je (70) 19, 20; lahko predlaga upravni kazenski postopek (55) 15

P

Poboljševalno delo — upravna kazen (6) 3; kdo jo sme predpisati (11) 4; njena največja mera (36, I) 10; kako se lahko spremeni (36, II) 10; katere kazni se smejo izreči namesto nje (41) 11

Pomilostitev — kaj je in kako se daje (48) 13

Pomoč pri storitvi prekrška se kaznuje (27, II) 8

Pooblaščenec stranke v upravnem kazenskem postopku, njegove pravice (71, 72) 20

Poslovnik za upravni kazenski postopek — kdo ga predpiše (150) 41

Postavitev v prejšnje stanje v upravnem kazenskem postopku, kdaj je dopustna in kdo odloča o njej (91) 25; komu se izroči prošnja (92) 25; ne zadrži izvršitve odločbe o prekršku (93) 26

Postopek upravni kazenski — se uporabi za vse prekrške (49) 14; njegov namen (50) 14; dolžnosti organa, ki ga vodi (51) 14; dve stopnji v postopku (52) 14; prosta presoja dokazov (53) 14; v katerem jeziku se vodi (54) 14, 15; se vodi po uradni dolžnosti ali po predlogu (55) 15; prekrški vojaških oseb in pripadnikov narodne milice (56) 15; pravna pomoč (57) 15; pristojnost (58—67) 15—18; izločitev uradnega organa (68, 69) 19; stranke in njih zastopanje (70—72) 19, 20; zapisnik (73—76) 20, 21; sporočitev in vročitev (77—85) 21—23; vabilo in privod (86, 87) 24; roki in postavitve v prejšnje stanje (88—93) 24—26; uvedba (94) 26 in potek (95) 26; zaslišanje

obdolženca (96—101) 27, 28; dokazovanje (102—119) 28—32; odločba o prekršku (123—127) 33, 34; ustavitve (128) 34; povračilo škode (129) 34; stroški postopka (130) 34, 35; pritožba (113—137) 35, 36; razveljavitev in razglasitev ničnosti pravnomočne odločbe po nadzorstveni pravici, (138, 139) 37; mandatni postopek (140) 37, 38; izvršitev kazni (141—147) 38—40

Pouk o pritožbi — mora biti v odločbi (127) 34

Povračilo škode v upravnem kazenskem postopku, kdo ga lahko zahteva in kdaj (129) 34

Pravna oseba — njena odgovornost za prekršek (19) 6

Pravna pomoč (57) 15

Prehodne določbe — veljavnost posebnih predpisov o prekrških in določitev največje mere kazni, ki je v njih določena (148) 40; določbe tega zakona se uporabijo tudi za prekrške, storjene pred njegovo uveljavitvijo (149) 40, 41; poslovnik za upravni kazenski postopek (150) 41

Prekrški (1) 1; kako se določajo (2) 1; kdo jih sme določati (3) 1, 2; krajevna veljavnost predpisov, s katerimi se določijo (5) 2, 3; uporaba milejšega predpisa (14) 5; se lahko storijo z naklepom ali iz malomarnosti (20) 6, 7; čas in kraj storitve (24, 25) 7; poskus (26) 7, 8; posledice vplivajo na odmero kazni (38) 10; prekrški vojaških oseb in pripadnikov narodne milice (56) 15; odločba o prekršku (123—127) 33, 34

Preiskava stanovanja in oseb — kdaj se sme ukreniti (113) 30, 31; kdo jo odredi in kdo opravi (114) 31; kako se opravi (115—117) 31, 32; odvzem najdenih predmetov (118) 32; zapisnik o preiskavi (119) 32

Priča v upravnem kazenskem postopku — dolžnost pričanja in oprostitev od te dolžnosti (102) 28; kdo ne

sme biti zaslišan kot priča (103) 28; kdo zaslišuje pričo (104) 29, kako se zaslišuje (105—107) 29 in (109) 30; soočenje (108) 29; kazni zoper pričo zaradi kršitve postopka (120) 32

Pripor — kdaj se lahko odredi zoper obdolženca (100, I) 28; se vračuna v časno kazen (100, III) 28; pijanih oseb (101) 28

Pristojnost za upravni kazenski postopek — stvarna pristojnost na prvi stopnji (58, 59) 15, 16 in na drugi stopnji (60) 17; posamezna dejanja v postopku se smejo prepustiti določenemu uslužbencu (61) 18; krajevna pristojnost (62, 63) 18; za udeleženca (64) 18; odstop v pristojnost nepristojnemu organu (65) 18; nanjo je treba paziti po uradni dolžnosti (66) 18; spor o pristojnosti (67) 18, 19

Pritožba v mandatnem postopku je izključena (140, III) 38

Pritožba zoper kazen zaradi kršitve postopka (122) 33

Pritožba zoper odločbo o prekršku — je dopustna (52) 14; kje se vloži in kdo se lahko pritoži (133) 35, 36; rok za vložitev in komu se izroči (134) 36; posebna utemeljitev ni potrebna (135) 36; se pošlje pristojnemu organu v odločitev (136) 36, postopek pred tem organom (137) 36; kdaj pritožba ne zadrži izvršitve (141, III) 38

Privod oseb v upravnem kazenskem postopku — kdaj in kako se odredi (87) 24

R

Roki v upravnem kazenskem postopku — kako se računajo (88—90) 24, 25

S

Spisi upravnega kazenskega postopka — stranka jih

sme pregledati (72) 20

Sporočitev v upravnem kazenskem postopku je praviloma ustna (77) 21

Stek prekrškov — kako se kaznuje (40) 11

Stranke v upravnem kazenskem postopku — kdo je stranka (70) 19, 20; kakšne so njih pravice (71, 72) 20

Stroški izvršitve upravne kazni — kdo jih plača (147) 40

Stroški upravnega kazenskega postopka — kdo jih plača (130) 34, 35; kaj obsegajo (131) 35; kako se izterjajo (132) 35

Š

Škoda — glej »Povračilo škode v upravnem kazenskem postopku«

U

Učenci osnovnih in drugih šol — njihova odgovornost za prekrške (17, III) 6

Udeležba — pri prekršku (27) 8; pristojnost za upravni kazenski postopek zoper udeleženca (64) 18

Ukor — upravna kazen (6) 3; kdo jo sme predpisati (8) 3; v čem je kazen (31, I) 9; se sme objaviti (31, II) 9

Upravne kazni — glej »Kazni«

Upravni kazenski postopek — glej »Postopek«

Uvedba upravnega kazenskega postopka — kako se uvede (94) 26, kako se vodi (95) 26

V

Vabilo oseb v upravnem kazenskem postopku — kako se vabijo (86) 24

Vročitev v upravnem kazenskem postopku — kako se opravi (78) 22, kje in kdaj (79) 22; komu se sme opraviti (80) 22; kako se ravna, kadar se ne more

opraviti (81) 22, 23 in (83) 23; vročitev uradom in kolektivom (82) 23; vročilnica (84) 23; vojaškim osebam in pripadnikom narodne milice (85) 23

Z

Zapeljevanje k prekršku je kaznivo (27, I) 8

Zapisnik v upravnem kazenskem postopku — o čem se vodi in kaj se vanj vpisuje (73) 20; kdo ga podpiše (74) 20, 21; popravki v zapisniku (75) 21, ugovor proti njegovi vsebini (76) 21; zapisnik o preiskavi (119) 32

Zaslišanje v upravnem kazenskem postopku — zaslišanje obdolženca (96—98) 27; njegovo priznanje in soočenje s pričo ali z udeležencem (98) 27; zaslišanje prič (102—109) 28—30

Zastaranje — pravice do pregona prekrška (45) 12; pravice do izvršitve upravne kazni (46) 13

Zastopanje strank v upravnem kazenskem postopku (71, 72) 20.

VSEBINA

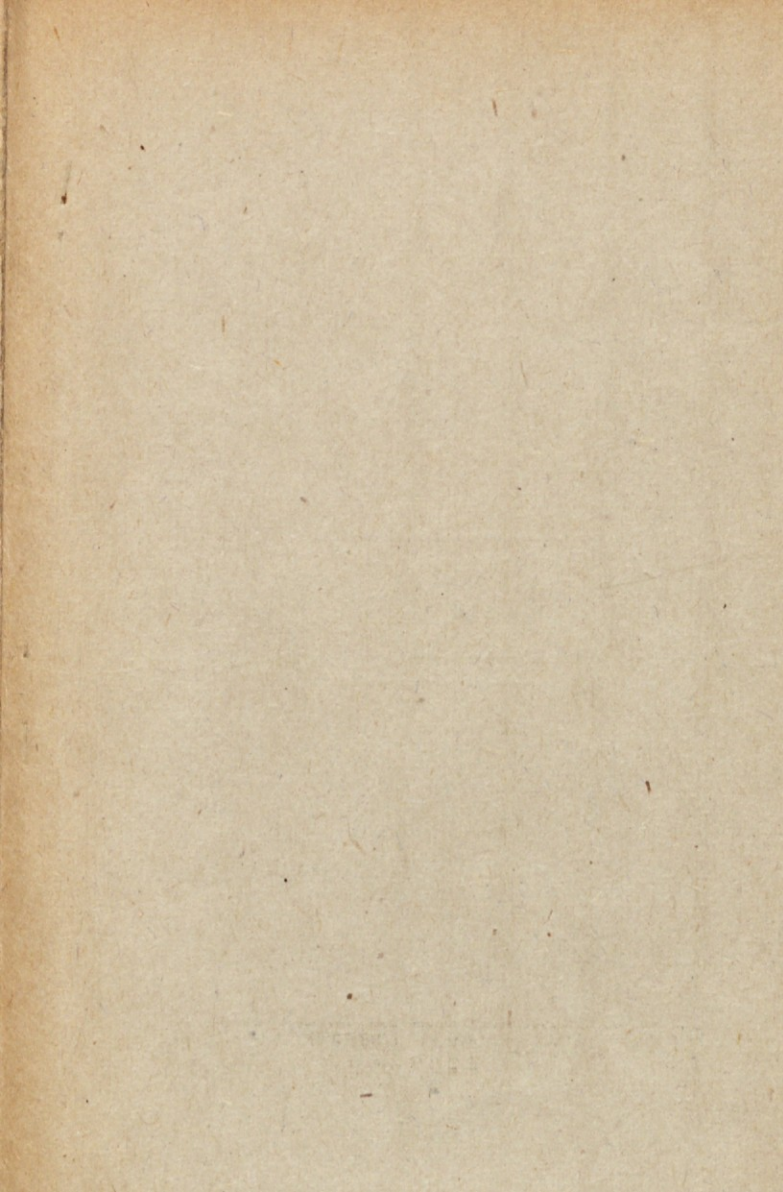
Namesto predgovora — — — — —	V
Temeljni zakon o prekrških — — — — —	1
Prvi del: Materialnopravne določbe — — — —	1
I. poglavje — — — — —	1
Temeljna načela — — — — —	1
II. poglavje — — — — —	5
Odgovornost za prekrške — — — —	5
III. poglavje — — — — —	5
Čas, kraj in oblike storitve	
prekrška — — — — —	7
1) Čas in kraj — — — — —	7
2) Poskus in udeležba — — — —	7
IV. poglavje — — — — —	8
Upravne kazni — — — — —	8
1) Uporaba kazni — — — — —	8
2) odmera kazni — — — — —	10
3) Ugasnitev kazni — — — — —	12
a) Zastaranje — — — — —	12
b) Amnestija in pomilosti-	
tev — — — — —	13
Drugi del: Upravni kazenski postopek — — — —	14
V. poglavje — — — — —	14
Temeljna načela — — — — —	14
VI. poglavje — — — — —	15

Splošne določbe — — — — —	15
1) Stvarna in krajevna pristojnost — — — — —	15
2) Izločitev — — — — —	19
3) Stranke in njih zastopanje	19
4) Zapisnik — — — — —	20
5) Sporočitev in vročitev —	21
6) Vabilo in privod — — —	24
7) Rokí — — — — —	24
VII. poglavje — — — — —	26
Uredba in potek upravnega kazenskega postopka — — —	26
1) Povod za uvedbo postoka	26
2) Zaslišanje obdolženca —	27
3) Zaslišanje prič — — — —	28
4) Ogled — — — — —	30
5) Izvedenci — — — — —	30
6) Preiskava stanovanja in oseb — — — — —	30
7) Kazen za kršitev postopka	32
VIII. poglavje — — — — —	33
Odločba o prekršku — — — —	33
1) Izdaja odločbe — — — —	33
2) Povračilo škode — — — —	34
3) Stroški postopka — — — —	34
IX. poglavje — — — — —	35
Pravna sredstva — — — — —	35
1) Pritožba — — — — —	35
2) Razveljavitev in razglasitev ničnosti pravnomočne odločbe o prekršku po nadzorstveni pravici — — —	37
X. poglavje — — — — —	37
Mandatni postopek — — — —	37

Tretji del: Izvršitev kazni — — — — —	38
XI. poglavje — — — — —	38
Splošne določbe — — — — —	38
XII. poglavje — — — — —	40
Prehodne in končne določbe —	40
Kazalo — — — — —	43

**TISK JUGOSLOVENSKEGA TISKARNEGA PODJETJA
U BEOGRADU**

C E N A

8

DINARJEV

343 (094)